

Արարատ ամսագրի խմբագրութեան.

1884 թուականին՝ սրբազան Սինոդի հրամանով, Պետերբուրգ դպրոցական գործով պատուիրակ գնացած լինելով, մի համառօտ հաշուետուութիւն էի գրած պատգամաւորութեանս վերաբերութեամբ, որպէս զի տպագրութեան յանձնուիւ Որովհետեւ այն ժամանակին թէ Ռուսահայոց և թէ Տաճկաստանի ազգային լրագրական հրատարակութեանց մէջ յարձակողական գրութիւններ յայտնուեցին իմ գործելու եղանակի անհարազատութեան մասին, ուստի այն գրքոյիւր մի ընծայականով՝ 1885 թուի յունիսի 10-ին, նուիրեցի ի Տէր հանգուցեալ բարեյիշատակ Գէորգ Եւանգուլեանցին, որ՝ իմ խնդրագրերի շարադրողը լինելով, ջերմեռանդ գործակից էր և մանրամասնօրէն ծանօթ կատարուած իրողութիւններին, ուրեմն և ձեռնհաս վկայել ճշմարտութեանը հրապարակախօս ձայնով։ Եւ որովհետեւ առանց հաւանութեան մեծաւորիս—Մակար արքեպիսկոպոսի, ոչինչ չէի համարձակիլ հրատարակել, վասնորոյ իսկութեամբ մատուցի նորան կարգալու և թոյլատրելու յանձնել մամուլի առանձին գրքուկով։ Լուսահոգի հայրապետը վաղաժամ գտնելով նորա հրատարակութիւնն՝ պատուիրեց այդ գործն առ ժամանակ յետաձգել։ Արարատ ամսագրի մէջ դպրոցական խնդրոց մասին շատ անգամ՝ յայտնուած են գրուածներ, դոյն փոքրիկ աշխատութիւնն այժմս յղելով խմբագրութեանդ՝ յարգոյաբար խնդրում եմ, եթէ յարմար կդատուի՝ բարեհաճէր հրատարակել նոյնութեամբ ընծայականին ի յարգանս յիշատակի խոհական հանգուցելոյն։

Սուքիաս Արեւիսկոպոս Պարզեանց.